

ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ (Α.Κ Θεσσαλονίκης)

Το 1977 στο Λιντς της Αγγλίας οι γυναίκες βγαίνουν στους δρόμους ως απάντηση στις πολλαπλές γυναικοκτονίες από τον Peter Sutcliffe, αλλά και από οργή για την αντίδραση της αστυνομίας να επιβάλει απαγόρευση της κυκλοφορίας όχι στους άνδρες αλλά στις γυναίκες. Ο «αντεροβγάλτης του Γιόρκσαϊρ», όπως έμεινε στη δημοσιογραφική ιστορία, από τα τέλη της δεκαετίας του 1970 και σε διάρκεια 5 ετών δολοφόνησε τουλάχιστον 13 γυναίκες και η απάντηση της αστυνομίας ήταν οι γυναίκες να μένουν μέσα στα σπίτια τους τη νύχτα.

Η απαγόρευση της φεμινιστικής πορείας στα Εξάρχεια στις 22/7/2022, κατά των βιασμών στην γειτονιά και της έμφυλης βίας, ήταν μία απαγόρευση κυκλοφορίας των γυναικών αντανakλώντας τη μισογυνιστική πεποίθηση ότι είναι ευθύνη των γυναικών να προστατεύονται από τον βιασμό και τη βία. Οι προσαγωγές, το ξύλο και η περιφρόνηση που δέχτηκαν οι συντρόφισσές μας στην Αθήνα, επισφραγίζουν την θεσμική παγίωση του ηγεμονικού ιδεώδους του φύλου, την κανονικοποίηση της ανδρικής κυριαρχίας και της γυναικειάς υποταγής, και εδραιώνουν την κυριαρχία του ισχυρού απέναντι στο αδύναμο. Έχουν προηγηθεί οι οδηγίες Μπαλάσκα για το πώς να την βγάζουν καθαρή οι γυναικοκτόνοι, η πρόταση της εισαγγελέως που καλεί την Γεωργία Μπίκα να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα του βιασμού της, η απόφαση να αφεθεί ελεύθερος ο βιαστής ανηλίκων Λιγνάδης, η απόφαση να αφεθεί ελεύθερος ο δολοφόνος του/της Ζακ/Zackie και να μην ασκηθεί καμία δίωξη στους αστυνομικούς. Με νομικούς όρους τις προηγούμενες μέρες στην πλατεία

Εξαρχείων δεν υπήρχε ούτε στο ελάχιστο το πρόσχημα του αδικήματος. Επομένως η επίθεση της αστυνομίας ήταν με τον πιο ρητό τρόπο ως προς την ιδιότητα. Αυτή της ακτιβίστριας, του διαδηλωτή, του ανθρώπου που επιλέγει να αντισταθεί απέναντι στην εξουσία και στην υποταγή. Εξάλλου το έγγραψαν ξεκάθαρα στις ανακοινώσεις της Ελληνικής Αστυνομίας: «Για την αποφυγή διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής της περιοχής αποφασίστηκε με τη σύμφωνη γνώμη Εισαγγελέα η επιβολή περιορισμών και συγκεκριμένα η μη πραγματοποίηση οδικής πορείας»

Τον προηγούμενο καιρό είδαμε την λυσσαλέα επίθεση απέναντι στους νέους με κυνηγητό και ξύλο στις πλατείες αλλά και ευθεία βολή κρότου λάμψης σε φοιτητή στο ΑΠΘ. Επίθεση απέναντι στην ιδιότητα του νέου ανθρώπου που αμφισβητεί και «διαταράσσει την κοινωνικοοικονομική ζωή» επιλέγοντας να κάτσει σε μία πλατεία ανοιχτή και ελεύθερη σε όλους/ες και όχι στα τραπεζοκαθίσματα για τους/τις λίγους/ες, επιλέγοντας να αμφισβητήσει το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο για λίγους/ες και να διεκδικήσει ένα κοινωνικό, δημόσιο και ελεύθερο πανεπιστήμιο για όλους/ες. Σήμερα η λυσσαλέα επίθεση συνεχίζεται στις γυναίκες και στις θηλυκότητες που ύψωσαν το ανάστημά τους απέναντι στους κακοποιητές τους, κατονόμασαν τους βιαστές τους, αντιστέκονται στην πατριαρχία-την εξουσία-την ιδιοκτησία, διεκδικούν στο δημόσιο χώρο. Τους ενοχλεί γιατί ο ριζοσπαστικός φεμινιστικός αγώνας είναι ένας αγώνας απέναντι σε όλα τα συστήματα κυριαρχίας. Η ιεραρχία των φύλων και η δόμηση των σχέσεων πάνω στην εξουσία είναι το κεντρικό οργανωτικό χαρακτηριστικό των πατριαρχικών συστημάτων, ωστόσο η ηλικία, η φυλή, η τάξη, η σεξουαλικότητα, η θρησκεία, η εθνικότητα διαμεσολαβούν στις καταστάσεις των φύλων καθιστώντας τον φεμινιστικό αγώνα ως μια φωτεινή διέξοδο για την καταπιεσμένη και παγιδευμένη ζωή.

Με τις αδελφές μας στην Αθήνα είμαστε μαζί

Ξέρουμε ότι δεν είμαστε όλες εδώ γιατί λείπουν οι δολοφονημένες.

Λείπουν οι μετανάστριες που χάνονται σε στεριά και θάλασσα, που πεθαίνουν από πείνα και δίψα.

Για αυτό το λέμε δυνατά και σε όλους τους τόνους:

Δεν πρόκειται να κάτσουμε στα σπίτια μας

Και από πλατείες ξέρουμε γι' αυτό μη μας εμποδίζετε

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης